

»MALI JAZ«

Avtor

Tyana Rendič

VOICE-OVER

On je bil. Prodajalec v tisti majhni trgovini na robu mesta, ko sm meu 11 let. Z mamu sva želela kupt le neki kruha. Ampak js sm v kotičku trgovine zagledal čokolado. To je bla tista čokolada, ki sm jo vsako jutro vidu v časposisu zraven strica na avtobusu. Vsi v razredu so jo že poskusil, ampak mama ni mela dovolj denarja za to. Nisem si mogu pomata, pa sem jo sredi trgovine na skrivaj odpru. Poskusim jo in ... Fuj. Ogabno. Naskrivaj jo skrijem med mačjo hrano in stopm do mame. Potem pa pride prodajalc. Vidu me je. Mamu začne zmerjat in na koncu more za čokolado plačat seveda. Sram jo je. Mene tut. Ampak saj sem bil samo otrok. Prodajalec je bil kriv in tiste neumne reklame.

VOICE-OVER

Ampak ne. Zdi se mi, da je bla ona. Tista šolska psihologinja, ki mi ni vrjela, ko sm ji povedu, kakšen perverznej je bla tista profesorca za športno vzgojo v 1. letniku srednje. »To ni nč, sploh pa ne spolna zloraba«, je rekla men in mami. Potem sm se celo leto izogibu njenih ur, ampak na koncu sm mogu zaklučt ocene in ona je naredila svoje. Pravjo, da bi moški in fantje mogl uživati v tem. Sej vsak dec to hoče, da ga ena fino pofuka. Ženska pa nikol ni predator.

VOICE-OVER

Mogoče so vsi ljudje, k so šli mimo mene, ko sva z mamom ostala brez doma. Glave prleplene na hladna lublanska tla al pa njihove telefone. Prisilno se delajo da ne vidjo, ne slišjo, ne čutijo. Gledajo me kt, da sm golazn. Kdo je ubistvu tuki golazn?

VOICE-OVER

Mogoče je krivo nasilje mojga fotra in njegovo bedno življenje. Kraja avtov, pranje denarja, preprodaja psov. Njegove prazne obljube in batine vsakič, ko je stres preveč zanga, kar je blo praktično vsak dan.

Od mame sm zvedu, da je včasih tihotapu begunce čez mejo in jim rihtu dokumente. Mogoče niti ni biu tok slab. Ampak vsakič, ko to probam realizirat v svoji glavi se spomnm maminim plavih oči in moje glave v WC školki, mamine ostrizene lase s krvavimi luknjami v glavi in odrezanih nog moje babice.

VOICE-OVER

Mogoče so bili vsi svetovni vodniki, ki ubijajo ljudi vsak dan zato do pounijo svoje žepe in egotripirajo. Mogoče so njihove vojne krive, da so starši taki kot so. Mogoče so vse avtoritete, ki po krivem obtožjo nedoužne in nazaj v svet spuščajo barabe. Ampak mogoče mislijo, da delajo dobro. Pa delajo dobro?

VOICE-OVER

Mogoče je voznik z avtobusa, ki me je narobe pogledu, mogoče so socialna omrežja, mogoče so krivi mediji in mogoče so psihijatri, ki vsakega najstnika, ki pride po pomoč nafilajo z destimi različnimi recepti. Mogoče so kemikalije v hrani, mogoče je alkohol in droga, ampak baje da alkohol in droga nudita najlepši pogled na svet.

Mogoče sm js Bog in ljudje čakajo, da jih rešm. Ja. To je to.

Ampak kako sm js Bog, če ne znam rešt sebe.

VOICE-OVER

Toliko krivcev ampak toliko krivde v meni samem. Sm js kriju? Ne. Seveda, da je svet obrnen na glavo, če nihče nobenga ne kaznuje. Zakaj sm kaznovan samo js. Mogoče mi to da pravico, da sm js tist, ki kaznuje. Mogoče je to moja usoda. Mogoče to pojasne use.

Mogoče sm res definicija hudiča, mogoče igram igro dobrega in slabega. Js sm edini, ki pozna to bolečino, js sm edini, ki to razume.

Js sm superiorno bitje tega mesta,
superiorno bitje te države. Js sm
superiorno bitje tega planeta. Js sm
tisti, ki bo poustvaru Biblijo, js bom
pravi Noe in to bo moja barka.

Vse bom razbiu in vse poklau in naredil
konec vsemu slabemu, vsemu razbijanju
vsemu klanju. Ustvaru bom svojo vojsko
in koknčau vojno, ustvaru svojo mrežo in
ubil socialno mrežo.

Mislim, da moram ubiti sebe. Vse lar sem
in vse kar razumem in vse kar poznam. Js
sem svet. Js sem družba. Js sm zrcalo
vsega. Vsi smo zrcalo vsega tega. Js,
ti, ona, oni.

To sm mali jaz v velikem svetu. In ta
veliki svet je mali jaz. Egotrip.

KONEC